

Redacțiunea Administrațiunii și
Tipografia:
BRASOVU, piața mare Nr. 22
Scrieri nerăzboi nu se pri-
mesou. Mă înscrieți nu se re-
trimite!

Biroaurile de știri:
Brașov, piața mare Nr. 22

Inserate mai presede în Viena
Hofbuchhandlung des Verlags
(Otto Maas), "envi: Schalk, Alois
Horn & Co., Oppel, J. Don-
berger" în Budapesta: A. V. Gold-
berger An on Mess. Eckstein Bernat:
in Frankfurt: G. L. Damb; in Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o seriă
garzonat, pe o colônă 8 or.
și 60 cr. Imbu pentru e pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Encloma pe pagina III-a o
serie de 6 cr. v. a. său 80 ani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU LIII.

"Gazeta" este în fă-care di.
Abonamente pentru ANSTRO-UE-RIA:
Pe unu anu 12 fl., pe șase luni
6 fl., Pe trei luni 3 fl.

Pentru ROMÂNIA și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se prenumără la toate oficiile
postale din țintu și din afară
și la dd. colectorii.

Abonamentul pentru BRASOVU:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etagiul I.: pe unu anu
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăsulă în
casă: Pe unu anu 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.

Unu exemplar 5 cr. v. a. său
15 bani.

Atâtu abonamentele câtu și
inserțiunile suntă a se plă-
ta înainte.

Nr. 193.

Brașov, Luni, Marti 28 Augustu (9 Septemvre)

1890.

Intre două focuri.

Continuare dela „O reprivire“.*)

III.

Speranța îndreptățită, că apro-
pierea României de monarchia
noastră, va influența în modu fa-
vorabilu asupra situațiunei poli-
tice a Românilor din Ardélu și
Țera unghurască, nu numai că nu
s'a implinitu, ci se pôte afirma
că din tòmna anului 1883, de
când s'a făcutu celū dintăiu
pasu pentru această apropiere din
partea guvernului român, se da-
tăză o nouă eră și mai inverșu-
nată de prigonire în contra ele-
mentului românesc din țerile
corônei s-lui Stefanu.

Cum își voru fi inchipuitu
bărbații de statū din România
acea „îmbunătățire a relațiilor“,
acea „deplină egalitate“ ce-o re-
clamau organele lor de publici-
tate pentru Români din monar-
chia noastră, nu putem să scimū;
ceea ce scimū însă cu siguritate
este, că corifeii politici ai Maghia-
rilor priveau la înțelegerea sta-
bilită între România și monarchia
noastră, nu numai ca la unu suc-
cesu alu politicei esteriore a im-
părățiilor aliate, ci și ca la o
garanția mai multu pentru sus-
ținerea și întărirea elementului ro-
mânesc din Ardélu și Țera un-
ghurască.

Acum și România s'a imprie-
tinitu cu noi — strigau foile ma-
ghiare într'unu glasū. — rupte
suntū dēr tôte podurile îndērētulū
„agitatorilor“ români dela noi, și
nu le rămâne alta decâtu să ca-
pituleze!

Cine erau „agitatorii români“
și în ce consta „agitațiunea“ lorū
în contra Ungariei?

*) A se vedē N-rii 190 și 191 ai „Gaz.
Trans“ din anulū curențu. — Red.

Despre această întrebare își era
în claru guvernul unghurescū cu
ômenii săi. Inșe nu totu aceeași
se pôte susține despre guvernul
românū.

Era în întunerecū guvernul
românū în ce privesce adevărata
situațiune politică a Românilor
ardeleni și unghurenși și credemū a
nu dice prea multu, decât vomū
susține, că încă nici până ađi n'a
ieșitū din acestu întunerecū.

Ocupați prea peste mēsură de
luptele interne de partidū din Ro-
mânia, politicii români de dincolo
n'au avut răgazū a studia bine
și din fundamentu relațiile dela
noi și de aceea, cu puține escep-
țiuni, și-au formatu nisce păreri
superficiale și în multe privințe
cu totulū eronate despre situațiunea
noastră.

De aici vine, că, pe când gu-
vernul Tisza împinse persecuți-
unea elementului românū dela noi
până la estremū, se aflau bărbați
politici dincolo de Carpați, cari
ne sfătuiau să ne înțelegemū cu
Maghiarii, în credință, că noi amū
fi aceia cari nu voimū să cedămū,
noi amū fi „intransigenții“, cari
neținendū sēmă de împrejurările
reale amū face cu neputință îm-
păcarea.

În asemenea împrejurări nu-
nici o mirare, decât guvernul ro-
mânū dela 1883 a înțelesu cu to-
tulū altceva sub cuvintele „agi-
tațiune română“, decâtu înțelegeau
și înțelegū guvernantii noștri un-
guri. Va fi înțelesu pôte o adevē-
rată „agitațiune în contra statului“
și probabilū, că, aducendū vorba
d-lū Tisza despre „agitațiunī“,
ministrulū-președinte Brătianu a
declaratū, că guvernul românū nu
va tolera ca sub scutulū lui să se
facă asemenea agitațiunī.

Numai așa ne putemū esplica,
că s'au pututū nasce acele „pro-
misiuni obligătore“, ce organele

d-lui Tisza pretindeau, că le-a fă-
cutū guvernul românū cu privire
la „agitațiunile române“.

Dēr în realitate „agitațiunile
române“ dela noi, contra cărora
se reclama sprijinulū României,
erau de-o natură cu totulū alta.

Când alegătorii români din tôte
părțile se întruniră în tôte liniș-
tea și ordinea în primăvera anului
1883 spre a-și ridica vocea față
cu noua încercare de a maghiarisa
școlile române — ei făcură „agi-
tațiune română“.

Când în tòmna aceluiași anu
fiindū nouē alegeri în comitate
(județe) Români cereau să fiă can-
didați la posturile de funcționari
administrativi bărbați din sinulū
lorū și votau numai pentru Ro-
mâni — ei făceau „agitațiune ro-
mână“.

Diarele române de dincôce,
cari susțineau cu energiă această
mişcare legală a Românilorū, erau
timbrate ca „trădătore de patriă“
și d-lū Tisza cerea dela dietă să
i-se dea putere discreționară ca să
pôtă face finitū „agitațiunei lorū
în contra Ungariei“.

După enunțațiunile prea înalte
dela Seghedinū și după „promi-
siunile obligătore“ dela Viena ara-
curile în contra preținsei „agi-
tațiunī române“ urmară repede unulū
după altulū, fiindū din ce în ce
mai vehemente, până ce lucrurile
ajunseră acolo, că se umplură tem-
nițele unghure de țiaristi români.

Așa pregătiră Ungurii dela pu-
tere „îmbunătățirea relațiilor“ cu
Români transilvăneni, în timpū ce
legăturile diplomatice ale României
cu monarchia noastră deveneau totū
mai amicabile.

DIN AFARĂ.

Situațiunea generală.

Secretarulū dela ministerulū italianū
de esterne. Damiani, a făcutū în țile

trecute interesante declarații asu-
pra situațiunei generale europene în Trapan:

„In interesulū păcei“, țise Damiani,
„ințrândū în alianță cu puterile centrale
din Europa, ocupămū locū multămitorū
în aceea. Conștiința noastră națională ne
asigură, că interesele noastre se vorū
bucura de aceeași atențiune, de care se
bucură interesele triplei alianțe. Starea
acesta îmbucurătore nici-odată nu ni-a
reținutū dela restabilirea bunelor rapo-
rturi cu tôte celelalte state. De tradiți-
onala amicitia față cu Anglia ne lēgă ra-
porturi nouē, cari vorū alipi totū mai
strinsū una de alta pe cele două țeri,
pentru a duce în deplinire marea operă
a civilizațiunei, ce li-s'a încredințatū.
Raporturile noastre cu Rusia de aseme-
nea suntū bune. Ce privesce pe Francia,
cu scirea noastră nici-odată nu s'au pro-
nunțatū în contra ei intențiunī, cari nu
ar fi fostū de acordū cu păcea și cu
amiciția reciprocă între cele două state.“

Damiani apoi sfērși țicendū: „Ne
apropiămū de momentulū sērbătorescū
alū alegerilorū generale. Nici-odată ca
acum n'a fostū așa de necesară trans-
formarea partidelorū. Sperū, că alegē-
torii își vorū pricepe datorria, formandū
o cameră din două partide constituțio-
nale.“

O telegramă din Roma spune că la
28 Septemvre n. însuși ministrulū pre-
ședinte italianū va merge la Turinū,
unde va ține o vorbire fôrte momen-
tuosă asupra situațiunei generale și va
accentua mai alesū alipirea Italiei de
tripla alianță. Din Turinū va merge
Crispi la Berlinū pentru a visita pe can-
celarulū Caprivi.

Cestiunea bulgară.

În țilele acestea a apărutū o bro-
șură sub numele „Este de a se aștepta
catastrofa în Bulgaria?“ în care se vor-
besce fôrte bine despre fostulū principe
Alesandru de Battenberg, accentuandū
însē și progresulū viu ce-lū face Bul-
garia sub domnia principelui Ferdinand.
În broșură se țice:

„Decă Bulgarii vorū merge cu mo-
derațiune și fără de grăbire pe calea

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.“

Pescarulū din Scarf

de D. Wiener.

(Fine.)

Burcard, capulū ucigașilorū lui Ca-
rolū, trimise solia la regele Franciei, ca
sēu să se retragă dela Burg, pe care o
încungiară armata lui, sēu să-i dea li-
bertate și iertare necondiționată lui și
amicilorū lui, căci de nu, pe lângă vic-
tima primă va cadē și a doua.

„E în potestatea mea“, scrisē Bur-
card, „unica fiică a contelui Carolū; sciu
unde e ascunsă și în totū minutulū pôte
sē ajungă în mânilē mele. Ea 'mī e che-
zeșă, sēu va muri, sēu ne vei da ier-
tare“.

Acastă scire ilū atinse în modū ne-
plăcutū pe Adalbert; nu putea să scie,
cum a pututū fi descoperitū asilulū con-
tesei.

„Decă e dreptū“, țise în sine, „atunci
e aci timpulū, ca să implinescū porunca
tatălui meu; voiū merge pe mare, voiū
cerca pe rege, ori pe substitutulū lui
și pe ea o voiū duce la el; iuima'mī
va suferi, dēr ea va fi scăpată“...

Se gătea acum, ca să îndeplinescū
planulū, când observă pe mare într'o
departare considerabilă patru năi. Adal-
bert voind să scie atâtēu coloratulū năi-
lorū, sub pretextū de a pescui să apropiā
de ei și surprinsū observă, că năile se
grăbescū spre portulū S. Donad. Adecă
de a dreptulū la Burcard. Pe când a-
junse'n fuga mare acasă, aici auđi alte
vești. Regele Franciei a atăcatū pe re-
beli și Burcard a luat' o fugă, ér re-
beli prădandū și jefuindū ținū pe țer-
murulū mării spre Scarf.

Acesta fū momentulū pericolului;
scăparea e imposibilă, atâtū pe mare, câtū
și pe uscatū. Asilulū Margaretei desco-
peritū, inimiculū sigurū că'lū impresorā
din tôte părțile. Adalbert tôte le po-
vesti amiceii sale și amēdoi recunos-
cură, că a se depărta de castelū, ar fi
unū modū de-a ajunge mai în grabă în
mânilē inimicilorū. Marea era păđită, nu-
mai ceva neașteptatū putē să scape pe
ținēra contesă.

„O! de o miă de ori voiū muri mai
bucurosū“, țise Margareta, „decătū să
ajungū de vie în mânilē inimicilorū,
pentru-că sciu, că și acolo mórtea mē
așteptă, ér aci lângă tine, iubite Adal-

bert, credū, că 'mī va fi mórtea mai
ușorā.“

— „Nu așa“, țise Adalbert, „numai
prin corpulū meu sdrobotitū vorū putē stră-
bate la d-ta crunții ucigași. Nu arare-
ori unū singurū omū a susținutū atacuri
marī, și decât te voiū putē apēra până
va sosi regele, ce nu peste multū trebuie
sē urmeze, — atunci ești scăpată“.

„Dēr ei vorū veni înarmați“ țise
Margareta „ér d-ta nu ai arme“.

— „Suntū arme destule“ țise Adal-
bert. Secretele acestui castelū nimenea
nu le scie afară de mine și tatălū meu;
avemū arme în abundență; mē rogū de
câte-va minute și îndată mē voiū reîn-
tôrce.“

Peste câte-va minute se reîntôrse
ținērulū înarmatū și cuirasatū de totū.
Frumseța-i rară apărū cu multū mai
tare, îmbrăcatū fiindū în vesminte de
luptă. Contesa'lū privea cu multū ne-
sațū.

— „Decă ași putē trimite pe Eve-
lina“, țise ținērulū, „pe la vecinī, pentru
a chema pe toți, ași forma din ei în-
dată o armată, care ar fi în stare să
susțină lupta cu inimiculū câte-va ôre“.
Margareta în locū să răspundă arătă

unū norū de pulvere din care în curēndū
se putū observa o mică cētă de vre-o
sută de călăreți, care ținea spre Scarf.
Acum ar fi fostū târđiu a chema aju-
torū și Adalbert privi în jurū, cercandū
unū locū pentru Margareta, unde s'ar
putē indosi mai sigurū și de unde ar
fi mai cu efectū apērarea. Privirea lui
Adalbert se opri la unū turnulețū, care
se părē a corēspunde mai bine sco-
pului doritū. Asume, odinióră întregū
castelulū era încungiaratū cu muri groși
în formă de bastiōne, din cari însē nu-
mai o parte au mai rămasū, care se în-
ține cu unū capētū în mare. Pe rămă-
șițele acestui părete se ridică turnule-
țulū numitū, la care conduceau nisce
trepte înguste și mișcătore, pe care
celū multū doi potū merge alături.

Acastă părere o împărtăși Marga-
retei și țise:

„Decă inimiculū, ce acum are să
sosescă, nu cunoșce drumulū subteranū,
care duce la turnulețū, atunci prea credū,
că fără frică putemū aștepta evenimen-
tele, ce au să urmeze“.

Țicendū acestea își aținti ochii cu
mai mare putere spre țermurī și ob-
servă cam de-o milă de locū cēta de

apucată, atunci puterile vor fi constrinse moralmente să recunoască guvernul actual. Dacă alegerea principelui nu le era pe voia puterilor, ele erau datore să recomande Bulgarilor altă domnitor. Bulgarii niciodată nu vor lăsa să iasă din țera lor principele Ferdinand. Barmă de i ar ajuta Dumeșeu principelui Ferdinand să meargă și de aici înainte pe calea de până acum. Atunci dora va vedea Europa nu peste multă un *rege pe tronul bulgarilor*.

Manevre suspecte.

„Kreuzzeitung“ din Berlin află din Petersburg, că din cauza *transporturilor de trupe la manevre e opritu transportul de cereale și lemne* pe calea ferată rusă sud-vestică către Kovel și Grajevo, precum și pe celelalte căi ferate pe la Kovel, Brest, Bialystok, Grajevo către Danzig, Königsberg, Mlaska, Alexandrovo și Illovo.

„Przeglond“ de asemenea află din Kiev, că comunicația privată pe căile ferate rusești din sud în direcțiune Kiev-Zdolbunovo și Rovno-Berdiceff este dela 3 Septembrie n. restrinsă la un minimum, deoarece mai toate vagoanele și locomotivele sunt puse la dispozițiunea administrațiunii militare, pentru transportul trupelor.

SCRILE PILEI.

I. P. S. Sa Metropolitul I. Vancea, după cum ni-se scrie din Blășiu, pleacă azi în 8 Septembrie n. la Oradea-mare, pentru a se prezenta Maiestății Sale, când va veni la manevre.

Maj. Sa Monarhul în Oradea-mare. Otim în „Familia“: La 10 Septembrie M. Sa regele va sosi dimineața la 8 ore cu trenul separat la Oradea-mare și va fi oșpele episcopului r.c. Schlauh. După sosire va primi deputațiunile corporațiunilor locale și venite din alte părți. Ambii noștri mitropoliți se vor prezenta, dimpreună cu episcopii sufragani, cu câte o deputațiune. Apoi va urma vizitarea institutelor și prânz de gală la episcopul Schlauh; după prânz, la 5^{1/2} M. Sa va pleca la Székelyhid, unde se vor ține manevre.

Salonicul în flacări. O telegramă, ce i-se trimite „României“ spune, că un mare incendiu a izbucnit în orașul Salonic. Ori-ce ajutor e imposibil din cauza lipsei mari de apă. Pompierii au fost nevoiți să înceteze ori-ce lucru, pentru a pute să scape bunurile lor. Consulatele generale ale Angliei și Greciei, spitalul, moschea cea mare, biserica Aghia Sofia au ars de tot. 12,000 persoane sunt fără adăpost. Miseria nu se poate descrie.

Lăutarii români la Lipsca au fost foarte aplaudați. Ei au cântat în grădina zoologică și lumea venia în toate seri să-i admire. Acesta într-un oraș municipal ca Lipsca va să dăcă o mare laudă. Lăutarii se află sub conducerea lui I. Negrescu, cel care cânta astă primăveră la București la Iordache Ionescu din str. Covaci. Dintre piesele ce cântau mai cu seamă a fost aplaudată frumoasa romanță: „Scii tu când ta țineam pe brațe.“ Diarul „Leipziger Tageblatt“ scrie, că această romanță, pe care o cânta Negrescu, e o adevărată comoră de simfoniament.

Consistoriul metropolitan din Sibiu, care și-a început în Lunia trecută ședințele și-a terminat lucrările, și o parte dintre domni asesori au și plecat din Sibiu.

Adunarea generală a despărț. Banat-Comloșului al reuniunii învățătorilor români greco-or. din diecesa Aradului este conchiamată prin părintele protopop Paul Miulescu pe ziua de 9 (21) Septembrie în Banat-Comloș. În presă aceste zile se va arangia și un concert cu următoarea programă: Corul vocal din Comloșul-Mare va executa cartetele: 1) „Gemut' am secul“, de I. Czegka. 2) „Creanga ruptă“, de I. Vidu. 3) „Hora Dobrogei“, cor mixt de N. Popovici. 4) „Primăveră“, de I. Vidu. 6) „Marșul cântăreților“, de Porumbescu. Urmază apoi danțul. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de persoană 60 cr., de familie 1 fl. 20 cr. Comitetul.

Piesă teatrală nouă. D-lă Ion Neștescu va prezenta direcției Teatrului Național din București o dramă în 5 acte și în versuri, intitulată „Vladu Tepeșu.“

Îmulțirea trupelor bosniace-herțegovinene. „Armee Verordnungsblatt“ anunță, că M. Sa a aprobat înființarea a patru noi companii de infanterie bosniace-herțegovinene și a patru cadre de infanterie.

Plăia torențială. Cetim în „Voința Prahovei“: În seara de 23 curentă a cădută asupra orașului Ploesci o plăia torențială, care a adus cu ea pagube însemnate asupra orașenilor. Apa Dêmbu încă dela 1854 nu s'a pomenit a eși cu atâta furie din albia ei, cauzând astfel o inundațiune completă asupra unei bune părți a orașului, astfel că a doua zi încă pe la orele 11 de dimineață apa stagna pe strade, prin curți și chiar abatorul de vite încă la această oră era cu desăvârșire inundat. În stradele Mihai-

Bravu, Mateiu-Basarabă, Sfinții Apostoli, apa a intrat în curțile oamenilor înecându cu desăvârșire tot ce găsea în cale, precum: paseri, porci etc.; apase găsia la nivelul ferestrelor. Locuitorii Dumitru Raicu, Nicolae Ivan, Ion Niță Ilie, Christea Ioan, Ispas Ioan și Stanciu Gheorge de pe strada Mateiu Basarabă au suferit pagube însemnate, fiind încă până a doua zi secuestrați în casă neputându eși din cauza apei celei mari, care i încunjura. În tabaci apa a luat cu densa peste 200 bucăți de pietăbăcite.

Imormântarea lui Alexandri.

Până când vom pute da cetitorilor noștri o descriere mai detaliată asupra morții și imormântării marelui poet al Românilor înregistrăm după „Timpul“ următoarele:

Imormântarea marelui și în veci regretatului nostru poet Alexandri s'a făcut la Mircesci Duminecă, la orele 2 p. m. Pregătirile pentru această funebra ceremonie, atât la Mircesci, Iași, Roman, cât și în Capitală erau foarte mari.

Telegrama, ce am primit dela Mircesci spun, că poetul a murit în cabinetul său de lucru, la orele 8 și jumătate, în seara zilei de Miercuri 22 August. El era în cea mai desăvârșită luciditate de spirit. Agonia poetului n'a ținut mai multă de 24 de ciasuri.

Precum am anunțat în ediția noastră de aseră, s'a făcut autopsia corpului poetului și s'a constatat, că bôla, de care a suferit și care a pus capăt zilelor lui a fost un cancer la ficat și care începuse să atace plămânile.

Guvernul a fost reprezentat prin d-lă Th. Rosetti, ministru de Justiție și ad-interim la Culte și instrucțiune publică. D. Stefan Mihălescu, secretar general al ministerului Cultelor și Instrucțiunii publice, reprezintă acest minister.

Casa regală a fost reprezentată prin d-lă Colonel Șomănescu, adjutant regal. D-lă Ionescu-Gionu a reprezentat societatea presei și a depus pe cosciugul poetului o frumoasă coronă de lauri și stejari, comandată la Olimpia din str. Regală.

Consiliul de miniștri asemenea a făcut la M-me Paul și florarul Prozak două corone de totă frumșea.

Academia română a fost reprezentată prin d-lă Dimitrie Sturza, secretar general al Academiei.

Artistul Constantin Nottara a mers la Mircesci în numele socie-

tății dramatice, ér d-lă Gr. Cantacuzino, în numele direcțiunii Teatrelor.

Diarele au fost reprezentate prin dd. N. Ghișescu („România“), Bibicescu („Telegraful Român“), D. Manolescu-Sideri („Timpul“), Aug. Clavel („L'Independence Roumaine“), Colescu-Varticu („Universul“), Christodul („Constituționalul“), Matza („Răsboiul“ Weis), Roco, Ghirgiu și alții în numele mai multor diare din Capitală.

Cea mai mare parte din lumea, ce merse să asiste la imormântarea lui Alexandri, a plecat de seara la orele 9 din București.

Un fotograf și un desemnator au mers de asemenea la Mircesci spre a da fotografii și schițe dela fața locului.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Dela pôlele Heniului, 1 Septembrie 1890.

Cu prima Septembrie n. am intrat în anul școlastic 1890/91. De când puternicii zilei se încercă cu toate mijloacele, ce stau la îndemână, ca să strimtorască naționalitățile conlocuitoare, — o necesitate imperativă ne impune, ca cu toate puterile, de cari dispunem în acest stat, să ne nisumim și noi a zădărnici acele încercări nenorocose cât timp ele pot fi păgubitoare dezvoltării noastre naționale.

Am vădută în toți anii, cum prețuita noastră „Gazetă“ a adresat părinților și îngrijitorilor tinerii de școlă unele sfaturi, cari urmându-le să facă, ca tinerimea studioasă să nu uite în luminarea ei de cultura națională și să nu uite, că densa are a forma zidul de apărare contra acelor, cari voescă a ne răpi tot ce avem.

Sfaturi binecuvântate au fost acestea, căci ele au isvorit din mintea și inima adevăraților conducători ai neamului nostru.

Fiind însă că scim, că nu toți cei ce învață carte au a se ocupa cu știința, ci partea cea mai mare are a îmbrățișa alte cariere, între cari cu deosebire măiestriile, de cari și așa avem foarte mare lipsă; — fiindcă scim mai departe, că în unele ținuturi sunt unele, în altele, alte cariere mai avantajoase: credem, că ar fi cu scop, ca nu numai redacțiunile noastre să sfătuască pe iubitorii de carte, că ce e de urmat și ce e de încunjurat, — ci bărbați devotați causei noastre din deosebite părți ale Ardealului și Ungariei locuite de Români să pășescă și să sfătuască prin organele noastre de publicitate, că în cutare ținut, ce e de îmbrățișat și ce nu, și în care ținuturi ce fel de institute sunt de a se cerceta

călăreți, care din ce în ce apărea mai mare, și în mijlocul ei observă cu bucurie stégul franceș.

— „Regele! regele!“ strigă Adalbert, dér într'acestea inamicul încunjură pe de-o parte, și ținu drept spre casa pescarului, pe care Evelina cu mama sa au părăsit'o în fuga mare, fără ca să fiă persecutate de cineva, căci călăreții cercau o persoană multă mai însemnată.

— „In turnu scumpă Margareto“, dișe Adalbert, fără ca să șă părădă prezența și ridicându pe contesă a fugit de-a dreptul la locul amintit, și când ajungându acolo o puse pe un așternut, se pără, că în ochii ei strălucea o nouă putere de viață, ce o încurajă. În fine urmă o lungă tăcere, până ce armata franceșă ajunge din ce în ce mai aproape.

Adalbert credea, că Burcard, rătăcindu prin locuri necunoscute, nu se va pute aședa în curându în posesiunea ruinelor castelului, dér speranța l'a înșelat, căci ucigașul scia toate locurile secrete; că n'a ajuns până atunci la ei cauza era, că s'a îngrijit întâiu a-și

aședa omenii sei. Intemplantu-se acesta tiranul conducător căută pretutindeni pe contesa devenită astfel prizonieră. Francesii erau postați în jurul zidului, ér un sol trimis la rebeli le spuse, că dacă vor capitula, luându afară pe 10 corifei, toți vor obține grație.

„Cu așa preț nu ne trebuie grație!“ strigă ucigașii lui Carol.

Intre acestea Burcard observă pe Adalbert în turnuleț, și cu câți-va soldați de-ai lui plecă pe zid dealungul spre turn. Adalbert vădându pericolul a eșit din turn și pe agresorii sei îi aștepta în liberu, ér Margareta, alungându dela sine frica. apără lângă el. Francesii lăsară jos armele rădicate asupra inamicilor, ca nu cumva în luptă începută să rănescă pe careva dintre cei doi prizonieri.

Adalbert cu putere uriașă arunca la pământ pe totu cel ce îi venia înainte și numai cu unul, ce era mai puternic, ca ceilalți, a ținut lupta timp mai îndelungat, ér când îi succese a-l dobori și pe acela, armata franceșă erupse în aplause. Adalbert numai de Margareta voia a-i ținea departe pe ata-

catorii, cari acum erau împedcați de a înainta prin înșși morții lor. Vădându acesta Burcard dete poruncă, că toate mesele, scaunele și alte obiecte, ce erau împrățiate în cantitate mare prin odăi, să le facă grămadă și făcându din acestea un loc de asediu, să lă atace pe Adalbert de altă parte. Adalbert nu auți acest ordin și nici pregătirile, ce se făceau, dér Margareta strigă:

„Grijesce, Adalbert voescă să te atace din partea contrară.“

Adalbert privi în jur de sine și pricepu starea desperată în care se afla, văd că numai un mod de scăpare a mai rămas, care numai puțin de așa de îngrozitor spre a ajunge în mâinile inamicului, pentru aceea doborându pe cel dintău, care a voit să trecă peste cadavrele îngrămadite, ér pe al doilea lovindu-l cu armătura ce-o arunca de pe sine, prinse pe Margareta și între cuvintele „Domne ajută“ se arunca în mare.

Burcard ocupă turnul chiar în minutul când la săritura cutezată a lui Adalbert se auțiau din toate părțile glăsurile fricii și ale spaimii. Inșși regele

cu ofierii sei s'au întors spre mare și a vădută pe ambii cufundându-se în valurile mării, cari, dedate fiind a purta pe Adalbert încă din pruncia pe sinul lor, se păreau a-l susține cu scumpa lui povară și acum. Cu mâna stângă ținea pe contesă, ér cu dreapta sfășia puternic valurile mării, și étă ajunge tot mai aproape, tot mai aproape de țermur, acum atinge țermurul, iese din mare, și stă înaintea cavalerului cu dragălașa față mântuită, la care toți privesc cu uimire, și vădându pe regele, inghenunchi înainte-i, și ținându de mână pe contesă, i-o recomandă protecției lui.

Atunci regele păși spre ei și dișe: „Domnilor! voescă a premia mai întâiu pe acela, care intru atâta e vrednic de ea, apropiati-vă. Adalbert de Boulogne, eu te numesc cavaler, și pe cum azi, fi totdeauna curajos fidel și curtezan; cu această premiare îți dătoresc. Ér d-ta frumoasă contesă de Flandria, așa cred că ai lipsă de apărător, conducător, ér după legile noastre ceea ce pescarul scote din mare e a lui. Nu-i așa domnule conte de Boulogne?“ dișe întorcându-se spre un cavaler mai bătrân

și în ce măsură, căci numai așa vom pute pune o basă sigură la baricada, de care avem lipsă întru apărarea cu succes în contra dușmanilor noștri.

În legătură cu aceste premise fiă-ne permis să trece la unele amănunte.

Suntem în partea nordică a Ardealului. Aici avem 2 foculare de lumină — unul românesc în Năsăud, și altul nemțesc în Bistrița. Și unul și altul se pot număra între cele mai de frunte; și unul și altul are pentru noi mare importanță, deore-ce Românii fiind în acest ținut în proponderanță le cercetă pe amândouă.

Lăsăm Năsăudul la o parte, fiindcă acesta în privința instrucțiunii, între împrejurările de față face ceea ce putem aștepta dela el. Să vorbim despre Bistrița și despre cele ce ne împartă pe noi ca Români, în raport cu orașul Bistrița. Acest oraș — desi sășesc — are pentru noi o însemnătate deosebită de o parte, pentru-că e unicul oraș în partea nordică a Ardealului și totodată centrul comitatului „de model” Bistrița-Năsăud, ai cărui locuitori fiind în majoritate Români — aici conving și-și pot împărtași fericirea și năcazul, și de altă parte, fiindcă în locurile acestea s'a născut bardul nostru național — Andrei Mureșanu. Merită atențiunea noastră acest oraș și din respectul, că din populațiunea de 8000 locuitori aproape terțialitatea o formează Românii.

Mai este aici și o inteligență frumoză românească, care în anii trecuți a arătat multă dibăcie în dezvoltarea noastră națională. Dovadă pentru această hărnicie este împrejurarea, că Românii bistriceeni au astăzi o școală bună cu două clase, respective cu 2 învățători (învățător și învățătoresă), pe care au frecuantat-o și în anul trecut 96 școlari, cu cari s'au dat esamene îndestulătoare.

Sunt aceste lucruri bune și frumoase!

Se naște acum întrebarea, că ore românești bistriceeni a făcut tot ce se aștepta dela densa său ba? — Răspundem, că nu! Căci dacă considerăm stăruințele neobosite și progresele, ce le fac frații noștri Români din alte părți, unde poște au mai puține mijloace ca noi — fiă acele spiritaule fiă materiale, — atunci trebuie să constatăm, că nu totuș a trebuit am făcut și că cu puteri unite mai este mult de lucrut.

Împrejurarea cea mai importantă, ce se vede a fi la ordinea zilei e și aici cestiunea de limbă.

Am fost dîșu mai sus, că în Bistrița se află un focular de lumină, un institut de învățământ cu caracter nemțesc ori sășesc, prin ce noi înțelegem gimnasiul evanghelic-luteran.

„asta o scii d-ta mai bine decât mine, pentru-că de ce ani ai fost pescarul din Scarf.”

Acesta iese din mulțime și îmbrățișează pe fiul său nobil între lacrimi de bucurie. Atunci pași înainte contele Varrini, și prindend mâna contesei o puse în mâna salvatorului ei!

— „Sire!”, zise, „părintele contesei în ultimele sale momente m'a incredințat, ca să dispun asupra fiicei sale, și pré cred, că cu îndestulare privesce la mine, când unesc frumseța rară cu meritul excepțional. Nu mai puțin mă bucur a rebonifica greșela comisă față cu nobilul conte de Boulogne, pe care l'am vătămat pe nedreptul și l'am făcut odios înaintea regelui său, în urmarea căreia a fost silit să se ducă în exil de cece ani. Elu poște să mă ierte, der eu nu'mi voi ierta nici-odată nedreptatea, ce i-am făcut'o, și ca unicul semn alt parerei de rău las, ca după mórtea mea totă averea să se adaugă la d'estrea Margaretei de Flandria.”

Iuliu Moldovanu.

Credeți însă a fi la locu său a aminti cu această ocaziune, că pe lângă acest institut principal se mai află aici multe alte institute secundare, precum școlă comercială, școlă de agricultură, școlă civilă de băeți, școlă civilă de fete, școlă amplă de stat, școlă confes. română și rom. cat. și asiluri de copii.

Tote aceste școle se pot număra între cele mai bune și sunt frecuate de princi școlari aparținători la tote naționalitățile din acest ținut.

Programele de școlă însă arată, că după Sași Românii sunt, cari dau un contingent mai mare de școlari la aceste școle.

Că școlarii români cercetă aceste școle n'avem nimic în contră până când scim, că pe lângă limba suptă de-odată cu laptele mamei, aici în Bistrița au ocaziunea favorită, ca nu ori unde, a-și însuși de-odată și limba germană și maghiară, de cari limbi, ca cetățeni ai acestui stat, avem mai multu său mai puțin lipsă.

Avem însă forțe mult de dîșu, când vedem, că obiectul cel mai de căpetenie pentru școlarii români bine reprezentați la aceste școle, limba română, fiind eschisă dintre obiectele de învățământ, rămâne pentru acești școlari un lucru necunoscut și de aici cultivarea lor — ori cum ar fi de bună, totuși e unilaterală și neîndestulătoare.

Asupra acestei împrejurări ne permitem a atrage atențiunea iubitorilor de nămulu nostru în genere și a inteligenței române bistriceeni în speciă.

Noi credem, că ar fi timpul să cercetăm și mijloace, cu ajutorul cărora și elevii români dela școlile de altă limbă din Bistrița să-și pot însuși baremi cele mai fundamentale cunoscinte ale limbei lor materne.

Și asta s'ar pute efectui prin instituirea unei catedre de limba română la gimnasiul luteran de aici, fiă ea și extraordinară.

Poște că acest lucru se va păre unora forțe greu, și alora nerealisabil. Der înainte de a se fi făcut vre-o probă nu are locu nici o părere, nici alta. Căci în anul trecut un particular de aici, conferind lucrul cu un bărbat de cumpănă în cercurile sășesci și cu multă cunoscintă în trebile instrucțiunii — acest bărbat răspunde, că această idee este salutară nu numai pentru Români, ci chiar și pentru Sași, numai mijloacele lor sunt așa de puține, încât numai cu anevoiă își pot acoperi cele mai de căpetenie lipse.

Ei bine, der această conferire încă nu se poște lua de o încercare cu teamei. Să facem der o încercare în formă și la autoritatea respectivă și vom vedé atunci, câtă va fi lucrul de greu și câtă nu. Dacă însă și în acel casu am fi totuș atât de norocoși, nici chiar atunci nu vom pute dice, că am fi rezolvat cestiunea.

În acel casu — dacă nu am fi timbrați de nemodest — am atinge altu modu de ajutorare.

După unele informațiuni — putem dice sigure — aflăm, că din venitele casei alodiale orășenesci, pentru scopuri culturale, ar căde pe Românii bistriceeni o tangență de 1500 fl. Din această sumă la influința și insistența inteligenței de aici se primesc până astăzi numai 500 fl., cu cari bani — mai adăogend o sumă de 100 fl. din venitele școlii confesionale gr. cat. de aici — se plătesc învățătorul și învățătoresă dela această școlă.

Ar mai rămâne deci în cassa alodială încă o competență de 1000 fl.

Din această sumă poporul român bistriceeni în frunte cu inteligența de aici ar pute cere — deocă nu totă, baremi o parte, pentru susținerea unei a treia persoane didactice, care apoi să funcționeze ca institutor de limba română pruncilor școlari români de prin ășchămintele de aici de altă limbă.

Prin această ne-am implini o dato-

rință sfântă față de nămulu și de limba noastră.

Afară de aceea credem, că acest lucru se va încuviința și din partea Sașilor, deore-ce ei însuși au lipsă de propunerea acestei limbi, atât de cei ce voesc a se face amploiați, cât și cei ce vor a îmbrășa măestriele, mai adăogend aici și împrejurarea, că prin acest lucru numărul elevilor de pe la școlile lor ar cresce.

Dacă însă această justă dorință a noastră, pe lângă totă stăruința, nu s'ar încuviința, atunci pătrunși de dorința, ce o avem ca Români, și purcedend din principiul de a nu perde altu nostru pentru altu: trebuie să dăm sfaturii tuturor iubitorilor de carte, ca să cerceteze institutele noastre, să se cultive în limba noastră și să lase la o parte institutele, unde trebuințele noastre cele mai cardinale nu se iau în considerare.

Când aducem aceste înaintea onoratului publicu cetitor și în special înaintea inteligenței române din Bistrița, suntem în firmă credință, că această inteligență nu va trece cu vederea unu postulat atât de important și nu va întrelasa încâtu îi va fi cu puțință, ca această idee să nu se aducă la realizare. Vom vedé!

Esundările din Austria.

Marea catastrofă ce-a ajuns capitala Boemiei, Praga, a umplut de fiori totă lumea. Sciri, care de care mai mișcătoare sosesc despre nenorocirile ce-a ajuns pe bieții locuitori, între cari panica și miseria e la culme. Părțile orașului ajunse de apă presentă tabloul unu adevăratu potopu. Locuitorii se urcau pe coperișele caselor, ca să scape de inec, și acolo așteptau flămând și sfirșiți de oboselă ajutor și mântuire. Părinți de familiă stau desperați pe marginile teritoriului unde încă n'a ajuns apa și priveau cu jale și milă la ai lor, căroră însă nu le puteau întinde nici unu ajutor, fiindcă valurile potopu ale apei nu-i lasau. Catastrofa era la culme în Joia trecută în dor de di, când nime nu se mai gândia să-și scape averea, ci numai viața.

În Praga, pe stradele Ketten-Gasse și Insel-Gasse se petrecu scene grozave în acea di. Lipsia ori ce mijloc de mântuire. Miseria însă a întrecut ori ce așteptare în partea orașului Praga locuită de jidani, care a ajuns totă sub apă. Valurile se înălțau cu furie până la coperișele caselor.

Dintre tote scenele însă cea mai înflorătoare a fost scena dărimării podului Carolu, cunoscut în întregă Boemia sub numele de „podul din Praga”. Apa, care a derimat această veche zidire, se numește Moldova. Podul acesta e vechiu de 500 de ani și se află pe el o mulțime de statue. Lungimea lui era de 496.88 metri, înalt de 9.5 și lat de 10.27 m. Între alte statue, care înfrumșeau podul era și statua lui George Podjebrad.

Apa a pătruns și în tipografia autorității orășenesci. Comanda militară a rechiămatu miliția dela manevre. În suburbiul Iosif miseria e cumplită. Pe strade numai cu lunturi și cinuri se poște umbla, și pe omii refugiați sus pe coperișele caselor îi iau jos cu scări. Periculul însă e mai mare în partea dréptă a Moldavei între Rubentsch și Rostok. În partea acesta apa a ajuns până la coperișul caselor și până sub ferestrele catului înteu. Tabloul îngrozitor al miseriei îl poște vedé omul pe traseul căii ferate unde omii stau refugiați goi, flămând și amețiți de oboselă și de frig.

O telegramă mai nouă din Praga spune, că gatul lacului Rosenberg s'a rupt, der că pericolul în urma acesta nu s'a mărit, căci apa a început deja să scadă binisor.

La 5 Septemvre n. căpitanul orășenesc Scholz a conchiămatu o adunare

de senatori în care a făcutu cunoscut, că Maiestatea Sa a dăruit pe cale telegrafică 10,000 fl. pentru ușurarea sortii celor nenorociți prin grozava esundare.

Esundarea i-a măsuru îngrijitoare în alte părți. Rîul Elba a crescut la 450 cm. peste zero și-a acoperit sub valuri tote edificile mai scunde. Apa a luat cu sine unu basen de băi ce costa 10,000 de fl. Mai multe cadavre le-a aruncat Elba la 6 Septemvre n. Se dice că mai mult de 45,000 omi a nenopă. Brutarii militari cocu în fiă-care di câte 6000 de pâni pentru nenorociți.

Dunărea încă a început să esundeze. Din Pojunt se scrie, că apa cresce mereu după ploile continue din zilele acestea. Crisa e mare în Pojunt, căci Dunărea a ajuns la înălțimea de 6 metri. Trei vopore, ce duceau piatră s'au cufundat. Personalului i-a succesu se scape. Apa a crescutu Sămbătă d. a. la 607 cm. Periculul s'a anunțat în orașu prin descărcături de tunuri. Apa cresce mereu. În Teschen apa a crescutu optu metri peste zero. Multe vieți au cădutu jetfa apei.

LOGODNĂ. D-lu Ioan A. Lupanu și d-șora Maria R. Popea, fidanțați.

DIVERSE.

Oprirea fumatului. În statul Conneckicut în America s'a adus de curend o lege, prin care fumatul la copii și copile sub 16 ani se opresce cu totă strictete. Cine-i vinde unu copil sub 16 ani tabacu ori țigaretu se pedepsește în bani până la 50 dolari; după acesta se închid ori-ce copii sub 16 ani, cari se află fumând, pe 8—14 zile, ori se pedepsește cu bani. Părinții, cari concedu copiilor fumatul, se trag la răspundere și se pedepsește. O astfel de lege, cu pedepsele aci aparținătoare, ar pute fi și tinerimei europene de folos.

Rectificare. În Nr. 190 dela 24 Augustu (5 Septemvre) pag. III. colona I în raportul dela „Adunarea generală a Asociațiunii transilvane” alineatul 5 șirul 4 este a se ceti în locu de „densusul are la voce” etc., „densusul era la voce” etc.

Cursul pieței Brașov

din 6 Septemvre st. n. 1890.

Banote românești	Cump.	8.82	Vând.	8.87
Argint româneșc	-	8.75	-	8.80
Napoleon-d'ori	-	8.84	-	8.88
Lire turcesc	-	10.15	-	10.20
Imperial	-	9.12	-	9.17
Galbini	-	5.25	-	5.30
Seria. lonc. „Albina” 6%	-	101.—	-	—
„ ” 5%	-	99.50	-	—
Ruble rusești	-	136.—	-	137.—
Mărci germane	-	—	-	—
Discontul 6 % pe an	-	—	-	—

Cursul la burza de Viena

din 5 Septemvre st. n. 1890.

Renta de aur 4%	-	101.15
Renta de hărtie 5%	-	99.25
Imprumutul căilor ferate ungare - aur	-	110.75
dto argint	-	97.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	-	109.—
Bonuri rurale ungare	-	89.20
Bonuri croato-slavone	-	104.25
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	-	—
Imprumutul cu premiul unguresc	-	137.25
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinului	-	127.75
Renta de hărtie austriac	-	88.05
Renta de argint austriac	-	89.45
Renta de aur austriac	-	106.85
Losuri din 1860	-	138.—
Acțiunile băncii austro-ungare	-	981.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	-	354.25
Acțiunile băncii de credit austr.	-	309.—
Galbeni împărătesci	-	5.35
Napoleon-d'ori	-	8.89 1/2
Mărci 100 imp. germane	-	54.75
Londra 10 Livres sterlinge	-	111.65

Editor și redactor responsabil :
Dr. Aurel Mureșianu.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni . . . . . 3 fl. —
 Pe șese luni . . . . . 6 fl. —
 Pe un an . . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni . . . . . 10 fr.
 Pe șese luni . . . . . 20 fr.
 Pe un an . . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an . . . . . 2 fl. —
 Pe șese luni . . . . . 1 fl. —
 Pe trei luni . . . . . 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an . . . . . 8 franci.
 Pe șese luni . . . . . 4 franci.
 Pe trei luni . . . . . 2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul de persoane: 10 ore 32 minute sera.
 Trenul accelerat: 2 ore 43 minute după amez.
 Trenul omnibus: 4 ore dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul de persoane: 5 ore 30 minute dimineața.
 Trenul accelerat: 2 ore 33 minute după amez.
 Tren de mărfuri cu vagoane de persoane: 12 ore 23 min. după amez.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane: 5 ore 20 minute dimineața.
 Trenul accelerat: 2 ore 23 minute după amez.
 Trenul omnibus: 10 ore 31 minute sera.

2. Dela București la Brașov:

Trenul accelerat: 2 ore 13 minute după amez.
 Trenul de persoane: 10 ore 17 minute sera.
 Trenul de mărfuri cu vagoane de persoane: 4 ore 20 min. după amez.

Avisul d-loru abonați!

Rugam pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-loru abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și poșta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Budapesta—Predeală				Predeală—Budapesta				B.-Pesta-Arad—Teluș				Teluș-Arad—B.-Pesta				Copsa-mică—Sibiu			
Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	
Viena	3.25	8.—	10.50	Bucuresci	7.55	—	4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teluș	—	12.59	4.51	Copsa-mică	4.05	10.47	7.10
Budapesta	9.25	2.—	7.35	Predeală	1.08	4.10	9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	—	1.39	5.27	Șeica mare	4.35	11.17	7.43
Szolnok	11.29	4.05	11.07	Timișu	1.37	4.50	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințulu de jos	—	1.56	5.44	Lomneșu	5.16	11.58	8.27
P. Ladány	1.07	5.46	1.20	Brașov	2.13	5.50	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Șibotu	—	2.23	6.06	Ocna	5.47	12.29	8.59
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	Feldiôra	2.43	—	10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștia	—	2.49	6.28	Sibiu-Copsa-mică	6.10	12.52	9.23
Mezô-Telegd	2.32	7.11	3.09	Apața	3.12	4.44	11.04	Györok	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	—	3.37	7.10	Sibiu	7.35	4.34	9.50
Rév	3.02	7.41	3.48	Augustin	3.32	5.20	11.30	Paulișu	3.05	4.58	6.23	Deva	—	3.53	7.25	Sibiu	4.18	4.34	9.50
Bratca	3.33	8.16	4.31	Homorod	4.20	6.35	12.27	Radna-Lipova	3.23	5.16	6.52	Iliia	—	4.18	7.43	Ocna	8.02	4.58	10.14
Bucia	—	—	4.54	Hașfalău	5.25	8.12	—	Conop	3.39	5.38	7.17	Sarasada	—	4.43	8.10	Lomneșu	8.30	5.25	10.40
Ciucia	4.26	9.05	5.40	Sighișoara	5.45	8.47	—	Bêrzava	—	5.53	7.33	Zam	—	4.53	8.21	Șeica mare	9.05	5.55	11.10
Huiedin	4.58	9.35	6.22	Elisabetopole	6.12	9.29	—	Soborșin	—	6.15	8.20	Soborșin	—	5.21	8.45	Copsa-mică	9.34	6.20	11.35
Stana	—	—	6.35	Mediașu	6.33	10.10	—	Zam	—	6.58	8.49	Bêrzava	—	5.58	9.17	Cucerdea-Oșorheiu	—	—	—
Aghiriș	—	—	6.59	Copsa mică	6.48	10.32	—	Gurasad.	—	7.22	9.16	Conop	—	6.46	9.54	Reghinul săsescu	—	—	—
Ghurbău	—	—	7.11	Micăsasa	6.48	10.42	11.47	Iliia	—	7.38	9.32	Radna-Lipova	—	7.02	10.09	Reghinul săsescu	—	—	—
Nădășel	5.49	—	7.24	Blași	7.22	11.37	12.32	Deva	—	7.54	9.51	Györok	—	7.36	10.38	Cucerdea	2.55	8.20	2.56
Clușiu	6.02	10.35	7.39	Crăciunel	7.22	11.52	12.44	Simeria (Piski)	—	8.14	10.18	Glogovaț	—	6.06	10.51	Cheta	3.25	8.50	3.29
Apahida	6.12	11.02	7.54	Teiuș	7.51	12.23	1.06	Orăștia	—	8.43	10.44	Arad	—	6.24	11.03	Ludoșu	3.46	9.11	4.06
Ghiriș	6.27	11.23	8.11	Aiud	7.51	1.23	1.30	Șibotu	—	9.12	11.14	Arad	—	6.53	11.27	M.-Bogata	3.56	9.20	4.15
Cucerdea	7.31	12.42	9.18	Vințulu de sus	8.15	1.50	1.54	Vințulu de jos	—	9.34	11.39	Szolnok	—	7.06	11.38	Iernut	4.33	9.57	4.54
Ujora	7.55	1.18	9.49	Cucerdea	8.45	2.28	2.23	Alba-Iulia	—	9.56	12.05	Budapesta	—	7.45	11.51	Sănpaul	4.48	10.12	5.10
Ujora	—	1.25	9.56	Ghirișu	9.16	3.33	3.15	Teluș	—	10.17	12.26	Viena	—	7.20	1.40	Mirașteu	5.11	10.35	5.34
Vințulu de sus	—	1.33	10.02	Apahida	—	5.—	4.32	Simeria (Piski)-Petroșeni	—	10.44	12.58	Petroșeni-Simeria (Piski)	—	7.20	1.40	Oșorheiu	5.30	10.54	5.35
Aiud	8.21	1.55	10.22	Clușiu	10.36	5.28	4.58	Simeria	—	—	—	Petroșeni	—	6.05	10.42	Reghinul săs.	5.50	4.58	—
Aiud	8.37	2.14	10.39	Nădășel	10.48	6.05	5.30	Streiu	—	7.17	11.28	Banița	—	6.45	11.23	Reghinul săsescu-Oșorheiu-Cucerdea	—	—	—
Teiuș	8.42	2.24	10.57	Ghurbău	—	6.26	5.48	Hațegu	—	8.45	1.08	Orivadia	—	7.26	11.57	Reghinul săs.	—	—	—
Orăciunel	—	2.49	11.20	Aghireșu	—	6.42	—	Pui	—	9.39	2.03	Pui	—	8.07	12.33	Oșorheiu	7.24	5.54	10.20
Blași	9.14	3.02	11.36	Stana	—	6.58	6.11	Crivadia	—	10.37	2.51	Hațegu	—	8.51	1.19	Mirașteu	7.44	6.14	10.39
Micăsasa	—	3.33	12.04	B. Huiedin	12.01	7.47	6.43	Banița	—	11.26	3.30	Streiu	—	9.41	2.09	Sănpaul	8.07	6.37	11.02
Copsa mică	9.49	3.48	12.23	Ciucia	12.31	8.27	7.12	Petroșeni	—	12.—	4.02	Simeria	—	10.20	2.47	Iernut	8.29	6.58	11.23
Mediașu	10.07	—	12.39	Bucia	—	8.49	—	Arad-Timișoara	—	—	—	Arad	—	6.30	1.10	M.-Bogata	9.02	7.28	11.53
Elisabetopole	10.30	—	1.08	Bratca	—	9.08	—	Timișoara-Arad	—	—	—	Aradul nou	—	7.23	1.59	Ludoșu	9.35	7.41	12.06
Sighișoara	11.06	—	1.50	Rév	—	9.28	7.51	Arad	—	6.18	4.18	Aradul nou	—	7.49	2.19	Cheta	9.51	7.57	12.22
Hașfalău	11.22	—	2.06	Mezô-Telegd	—	1.36	10.04	Aradul nou	—	6.40	4.40	Németh-Ságh	—	7.05	5.05	Cucerdea	10.23	8.25	12.50
Homorod	12.37	—	3.20	Oradea-mare	—	2.01	10.41	Németh-Ságh	—	7.05	5.05	Vinga	—	7.33	5.33	Reghinul săs.	—	—	—
Augustin	—	1.26	4.19	P. Ladány	—	3.31	1.19	Vinga	—	7.33	5.33	Orăștia	—	7.56	5.50	Simeria (Piski)-Unied.	—	—	—
Apața	—	1.47	4.44	Szolnok	—	5.11	3.31	Mercizfalva	—	8.14	6.06	Aradul nou	—	9.09	3.41	Simeria (Piski)	—	—	—
Feldiôra	—	2.23	5.20	Budapesta	—	7.15	6.35	Timișoara	—	9.04	6.50	Arad	—	9.25	3.55	Cerna	—	—	—
Brașov	—	2.33	5.30	Viena	—	8.40	6.50	Ghirișu-Turda	—	—	—	Turda	—	6.05	9.40	Uniedora	—	—	—
Timișu	—	3.15	6.14	—	—	1.40	3.—	Turda	—	7.40	10.50	Ghirișu	—	6.25	10.—	Unied.-Simeria (Piski)	—	—	—
Predeală	—	3.47	6.45	—	—	7.20	6.05	Turda	—	8.—	11.10	Ghirișu	—	6.25	10.—	Simeria	—	—	—
Bucuresci	—	9.30	11.36	—	—	7.20	6.05	Turda	—	8.—	11.10	Ghirișu	—	6.25	10.—	Simeria	—	—	—

Nota: Numerii incuadrati cu linii grose insemnează orele de noapte.